

4. Én rút fogságban voltam, / Te megszabadítál,
És voltam gyalázatban, / Te felmagasztaltál,
És égi dicsőségre / Te magad emeltél,
És örök üdvösségre / Te elsegítettél.
5. Az örök fényességből / E földre mi hozott?
A szerelmed, mely mennyből / Engem itt meglátott!
Mert láttad e világot / S a tenger szenvedést:
Otthagyván mennyországot, / E földre hoztál fényt.
6. Ezt jól szívedbe véssed, / Kit bánat ért vagy gyász,
Kit lelki szenvedésed, / Sok bűnöd megaláz!
Ó, ne félj, közel van már / A te segítséged,
Mert Jézus, földre szállván, / Hozza békességed.
7. Már éjjel-nappal nem kell / Azon aggódnotok,
Hogy pislákoló hittel / Miként fogadjátok,
Mert önként jön le hozzánk / Az élő Szeretet,
Örömet, békét hoz ránk / A bűn és baj helyett.
8. Ó, ne féljetek tőle, / Bár sok a bűn, a gond,
Hisz elfedezi őket / A mi hű Megváltónk!
A megtérő szíveknek / Ő üdvösséget hoz,
A benne reménylőknek / Ő békességet oszt.
9. Hát ne félj ellenségtől, / Se mérges nyilától:
A szabadítás eljön / Az egek Urától!
A győztes Jézus jön már, / És győzelmet szerez,
És zúg és zeng a zsoltár, / A földön béke lesz.
10. Az Úr ítélni fogja / Az őt ítéltetőt,
De kebelére vonja / Az őbenne hívőt.
Ó, jöjj el, Dicsőségünk, / A lelkünk óhajtoz,
Hisz te vagy örökségünk, / Hát emelj magadhoz!

Az adventi időszak többféle üzenetét is hordozó ének második verse – a virágvasárnapi történetre utalva, amely a középkori olvasmányrendben advent első vasárnapjának evangéliuma – a királyként érkező Krisztust dicsóíti. Az 1–5. vers óhózzá szóló imádság, a 6–10. vers a gyülekezethez szóló prédikáció, egészében pedig adventi úrvacsorai énekként is jól használható.